

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

efter de Oplysninger, der er meddelt Ministeriet af Landets Benzineksperter og i øvrigt bekræftet fra kemisk Side, vel ikke blev ubrugbar, men dog forandrer sig saaledes, at den ikke under normale Forhold kan anses for salgbar. Jeg ved vel, at man fra visse Sider inden for Videnskaben mener, at det er muligt at overvinde Fordampningen og den Aflejring af uheldige Stoffer, som finder Sted, naar den almindelige gængse Handelsbenzin opbevares. Men Faktum er, at de Mennesker, som har med Spørgsmaalet at gøre, har erklæret, at Benzin paa sædvanlige Tanke ikke er salgbar eller, som man ogsaa har udtrykt det, ikke er nogen „almindelig god Handelsvare“ efter længere Tids Opbevaring, og dette vil altsaa betyde, at man ikke kunde regne med, at den Benzin, der eventuelt var oplagret paa Statslagre, kunde sælges, naar Tiderne igen bliver fredelige.

Jeg har nu her gjort Rede for de Overvejelser, der har fundet Sted inden for Regeringen vedrørende disse Spørgsmaal, da man allerede for mange Maaneder siden foretog en Gennemgang af de foreliggende Lagre og Tilførselsspørgsmaalet. Da man var kommet til det Resultat, som fremgaar af, hvad jeg allerede har sagt med Hensyn til Spørgsmaalet om Bygning af Statslagre, gik man fra Handelsministeriets Side meget kraftigt ind paa Spørgsmaalet om Sikring af, at vi under alle Omstændigheder havde betydelige Minimumslagre her i Landet af Benzin hos de private Importører. De Forhold, man havde at gaa ud fra, da man i Vinter arbejdede med Spørgsmaalet, var, at vort aarlige Benzinformbrug var meget stort, det regnes normalt at udgøre 1,1 Mill. l. om Dagen, og at Importen i ganske overvejende Grad var samlet hos fire Selskaber, der ejede eller repræsenterede omkring 97 pCt. af Tankpladsen.

Vor samlede Lagerkapacitet udgjorde ca. 122 000 m³ eller 122 Mill. l. Det oplystes imidlertid, at Tankene normalt ikke blev udnyttet med mere end ca. 50 pCt. af Tankkapaciteten, altsaa med godt 60 Mill. l. stærkere Udnyttelse var ikke forretningsmæssig nødvendig eller hensigtsmæssig. I Sverige var man ude for ganske samme Forhold. Her gik man den Vej, at man gav Lovregler, der sikrede, at Minimumsbeholdningerne gradvis gik op. Ogsaa her i Landet var udarbejdet Lovforslag om Sagen, et Lovforslag, der ogsaa beskæftigede sig med Spørgsmaalet om nogen Udvidelse af Tankpladsen. Paa Grundlag af dette Lovforslag blev der ført Forhandlinger med de fire store

Importselskaber, idet det naturligvis var at foretrække, hvis man kunde opnaa en Ordning, der var praktisk mulig, ad Frivillighedens Vej. Dette lykkedes, og der blev indgaaet en midlertidig, senere forlænget, Overenskomst, hvorefter tre af Selskaberne forpligtede sig til at ligge med en Lagerbeholdning paa mindst 65 Mill. l. Det fjerde Selskab, der paa Grund af sin Organisation vanskeligt kunde paatage sig en saadan direkte Forpligtelse, forelagde sit Forsyningsprogram, hvorved der sikredes Landet saadanne Forsyninger, at man kunde regne med, at vore Minimumsbeholdninger steg til omkring 80 Mill. l., altsaa en Forøgelse af de normale Beholdninger med ikke mindre end 33 pCt.

Tilsvarende Forpligtelser blev indgaaet med Hensyn til Brændselolie. Jeg kan oplyse, at Danmark gennem denne frivillige Overenskomst for Benzin og Brændselolies Vedkommende i Foraaret 1939 naaede, hvad Sverige, efter hvad der foreligger oplyst, først tilsigter at naa i Sommeren 1940. Man opnaaede altsaa en væsentlig procentvis Forøgelse af vore Lagerbeholdninger, og faktisk har man siden Foraaret hyppigt — Benzinbeholdningerne maa naturligvis svinge efter Tilførselen — ligget væsentligt over Minimumsbeholdningen paa ca. 80 Mill. l. Ved Udgangen af Juli Maaned laa man saaledes med ca. 90 Mill. l. eller med Benzin til op imod 3 Maaneders fuldt Normalforbrug. Det var Tanken, at man, uanset de væsentlige Udgifter, der følger af at ligge med Beholdninger ud over, hvad der er forretningsmæssigt nødvendigt, vilde søge efterhaanden at aabne Mulighed for at naa op paa en Beholdning, der svarede til omkring 4 Maaneders Forbrug. Selskaberne gik derfor i Overensstemmelse med den trufne Aftale i Gang med at anlægge et Byggeprogram for ny Tankplads. Dette Byggeprogram er søgt fremskyndet mest muligt, og Tankpladsen er allerede nu væsentligt forøget. For en Ordens Skyld skal jeg nævne, at dette for nogle Tankes Vedkommende staar i Forbindelse med forskellige foretagne Omlægninger.

I Dag kan man regne med at have en Tankplads med et Rumindhold paa omkring 140 Mill. l. Den 1. November bliver yderligere et Tankanlæg færdigt, den 15. November ventes et stort Anlæg færdigt, og den 1. Januar 1940 kan vi herefter regne med at være oppe paa en Tankplads med et Rumindhold paa ca. 167 Mill. l. Da alle Selskaberne for i denne ekstraordinære Situation at skabe saa store Beholdninger som muligt nu anvender Tankene som en Hel-